

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 475.
Ročník 47.
Prosinec 2018

***Escobaria strobiliformis* La Pe, Coah., LM 224 (foto Lumír Král)**

Z naší činnosti

Na listopadovou schůzku dne 5. 11. 2018 mezi nás přijel vzácný host z Lipníku nad Bečvou, pan Miroslav Strnad, aby nám ukázal obrázky z Mexika, zvláště z cesty na Baja California. Bohužel Mirek ještě neměl obrázky vytříděné, neboť se vrátil z Mexika jen čtyři dny před přednáškou. Přesto rychlý sled obrázků přinesl ojedinělý zážitek, doplněný zajímavým vyprávěním. Tentokrát se moc nevydařilo počasí, jindy slunečné dny se proměnily v několika denní deště. Příčinou mohly být i dva hurikány, které se přehnaly nad Mexikem. Navíc při průjezdu hlavního města, vyšly miliony lidí do ulic oslavovat den zemřelých. To musel být opravdu skvělý zážitek, na který se nikdy nezapomene. Viděli jsme pohledy na staré, indiánské pyramidy, krásné přírodní scenérie, ale hlavně kaktusy a sukulenty. Mezi nimi např. ferokaktusy, echinocereusy, mamilárie, echinomastusy, bursery, idrie apod. Děkujeme přednášejícímu za ještě čerstvé zážitky a emoce, ale zvláště za pěknou přednášku.

Obrázky našich členů

Escobaria strobiliformis

Rostliny pod tímto názvem jsem si pořídil od Libora Mejstříka, který je vede pod svým číslem LM 224, z lokality La Pe, Coah. Známé je hned několik lokalit v Mexiku. Druh byl pojmenován podle vzhledu: strobiliformis – šiškovitý, ve stáří spodní staré bradavky shazují trny, sesychají se a zahustí se, takže nakonec vypadají jako šišky borovic. zařadili Britton a Rose zařadili v roce 1923 *Escobaria strobiliformis* a všechny jeho variety jako synonyma *Escobaria tuberculosa*. Několik pěstitelů kaktusů (D. Cowper, H. Kuenzler, L. Benson, D. Weniger, A. D. Zimmermann apod.) studovalo rozdíly těchto druhů na nalezištích, a ne všichni s tímto názorem souhlasí, každý prosazuje svůj názor. Bylo popsáno několik variet. Jemné, růžové a relativně velké květy se objevují v několika seriích po celou sezónu. Vyžaduje propustný substrát s alkalickou reakcí, hodně vláhy v časném jaru a na podzim a sušší letní období. Pěstuje se pravokořená, pozor na zálivku v nevhodnou dobu, zejména v období letní stagnace. Zimování v suchem a chladném prostředí.

Nabídkový seznam Libora Mejstříka

Letos jsme se dvakrát podívali v Třebechovicích pod Orebem do sbírky Libora Mejstříka. Jednou v květnu na zájezdě, který jsme pořádali a podruhé, když jsme jeli do Chrudimi na Zavírání sezóny. Už na jaře jsem si zde koupil eskobarie z několika lokalit, které Libor navštívil. Ve sbírce má velké množství výsevů, mezi nimi i eskobarie, které jsem sháněl. Během sezóny rostliny opakovaně vykvetly a tak zde mohu ukázat alespoň jeden obrázek na titulní straně. Libor je skvělý pěstitel, ale také cestovatel, takže semenáčky jsou z původních lokalit.

Libor nabízí ve svém obsáhlém seznamu semen velký výběr zajímavých druhů. Zájemci si mohou vybrat na 12. stranách seznamu přes 30 rodů především z Mexika, USA, ale i z Argentiny, Chile, Peru apod. Na své si přijdou také milovníci hybridních astrofyt, kde si mohou vybrat hybridy na dvou stranách. Obsáhlé jsou i rody *Ariocarpus*, *Coryphantha*, *Echinocactus*, *Echinocereus*, *Gymnocalycium*, *Lophophora*, *Pyrrhocactus*, *Thelocactus* a další. Po domluvě se můžete přijet podívat do skleníku, kde Libor nabízí své přebytky semenáčků. Opravdu je z čeho si vybrat, rostlinky jsou dobře rostlé na čerstvém vzduchu. Prostě paráda. Když přijedete do Třebechovic p. O., můžete navštívit ještě jednu pěknou sbírku. Kaktusy zde pěstuje také Josef Matouš, který rovněž nabízí své přebytky k prodeji. Pro ty, kteří si chtějí udělat pěkný výlet do sbírek, je to skvělá nabídka. O seznam semen Libora Mejstříka si můžete napsat, uvádím zde všechny spojení.

Kontakt:

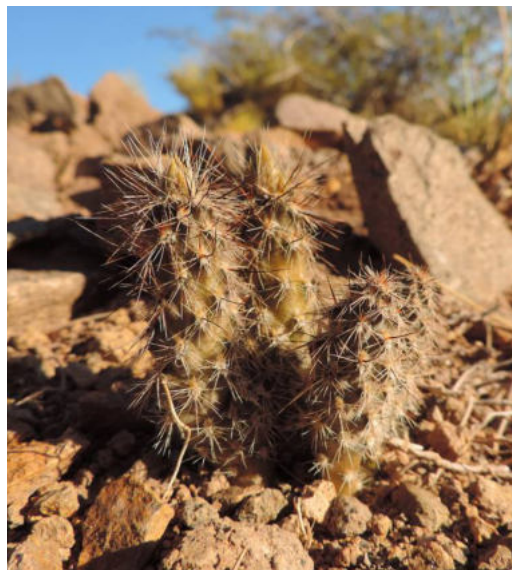
Libor Mejstřík, Třebechovice pod Orebem 50346, B. Němcové 705
nebo: Bratří Štefanů 420/3 Hradec Králové 3, 50003, mobil: 602 240 249,
e-mail: libor.mejstrik@quick.cz, nebo ariocarpushk@gmail.com

Variabilita rodu *Pterocactus* - 3.

V oblasti Buta Ranquil, Las Lajas až nad Zapala je *Pterocactus valentini* velmi variabilní. Na některých lokalitách jsou rostliny hodně podobné typové rostlině na Peninsula Valdez. Ale jsou zde formy, které se vyznačují zcela odlišným otrněním, s delšími trny, často připomínající spíše *Pterocactus fischeri*. Nejlépe to zde vystihují obrázky přímo z lokalit. Na straně 135 jsou první tři články shodné s typovou rostlinou, ale čtvrtý článek od Cerro El Milico, před Ranguil Norte, 1402 m, KL13-095 je trochu odlišný (viz i foto na této straně z lokality). Články mohou být někdy kratší, někdy zase delší, a když přidáme variabilní otrnění, můžeme je přiřadit k *Pterocactus fischeri* nebo dokonce k *Pterocactus tuberosus*, které rostou podstatně severněji v teplejších oblastech. Vyznat se v rozdílech druhů či forem, vyžaduje znát místa výskytu, klimatické a geologické poměry a další podmínky.

Pterocactus valentini, 5 km od Buta Ranquil, KL08-034
Pterocactus valentini, R40, 3 km za Las Lajas, KL13-091

Pterocactus valentini, 55 km od Zapala, u antény, KL13-089
Pterocactus valentini f., Cerro El Milico, před Ranguil Norte, KL13-095

Pterocactus valentini, 5 km od Buta Ranquil, KL08-034
Pterocactus tuberosus, San Jose del Moro, KL07-014

Pterocactus tuberosus, Mina Gonzalito, 1 km od křižovatky, KL13-013

Pterocactus tuberosus byl původně popsán jako *Opuntia tuberosa* Pfeiff. - Enum. Diagn. Cact. 146, 1837. Rostlina s válcovitými, tenkými, štětinatými, nahnědlými články. Malé bělavé areoly na hrbolku, 7 - 8 svislých trnů, krátké, tenké, bělavé. Články 2 - 3 mm v průměru, dlouhé 4 cm v průměru. Výskyt v Mendoze. Dnes je známý výskyt na poměrně velké oblasti, od severní Patagonie až do provincie Salta, kde jsou už vyšší teploty. Tento druh je rovněž variabilní, může se plést s *Pterocactus megliolii*, nebo *Pt. gonjani*, který je též podobný *Pt. reticulatus*.

Pterocactus tuberosus, El Manzano Historico, 1438 m, kempink, KL13-105

Pterocactus tuberosus, Lihuel Calel, 373 m, KP 143

Pterocactus megliolii, u Cerro Diamante, CH 1554

Pterocactus aff. megliolii, Fiabala, 2900 m, JS 444

Pterocactus tuberosus, Punta de Balasto, KL07-127

Pterocactus tuberosus, Digue Agua del Toro, KL10-044

Ipomoea bolusiana Schinz

Verh. Bot. Vereins Prov. Brandenburg 30: 271, 1888.

Pěstování kaudexních sukulentů bylo u nás na vrcholu tak před třiceti léty. To ve sbírce měl kaudex snad každý kaktusář. Ani já jsem se tomuto módnímu trendu nevyhnul a měl jsem ve sbírce hned několik rostlin. Některé kytičky jsem si vypěstoval ze semínka, jiné si sehnal od specialistů na pěstování sukulentů. Známy pěstitel sukulentů je např. PhDr. Adolf Tomandl, kde jsme pravidelně zajížděli na zájezdy nebo jen tak na nákup rostlin. Pěstování sukulentů se Ada věnuje dodnes, také jsme jej letos navštívili. Vypadá to, že se obliba kaudexů znovu periodicky opakuje a získává si značné obliby. Dnes si však pěstitelé kupují už velké, dospělé kaudexy od přátel Ing. Petra Pavelky či Ing. Pavla Heřtuse.

V létě jsem byl ve skleníku Pavla Heřtuse, kde měl k dispozici desítky velkých rostlin pod názvem *Ipomea bolusii*. Z názvem jsem měl trochu problém, objevil jsem na IPNI jen název *Ipomoea bolusiana*. Ovšem u nás je známější spíše název *Ipomoea holubii*, pojmenovaná podle našeho cestovatele po Africe, Dr. Emila Holuba. Kdo rád cestuje, určitě postavu i osud Emila Holuba znají z jeho cestopisů apod. Dokonce o nim byl natočen film. Je známo, že se podílel na sběru tohoto krásného kaudexního sukulentu.

Ipomoea bolusiana, pohled do sbírky Ing. Pavla Heřtuse

Ipomoea holubii Baker - Bull. Misc. Inform. Kew 86: 72, 1894 patří do čeledi *Convolvulaceae*. Autor popisu John Gilbert Baker byl pracovník oddělení herbáře v

Royal Botanic Gardens v Kew. V roce 1958, byla *Ipomoea holubii* převedena A. D. J. Meeusem do rodu *Turbina holubii* (Baker) A. Meeuse - Bothalia 5: 780, 1958. Někteří botanici (Eggl, van Jaarsveld) vedou diskuze o jejím vztahu s *Ipomoea bolusiana* Schinz - Verh. Bot. Vereins Prov. Brandenburg 30: 271, 1888. Je to taktéž platný druh, který zůstal v rodu *Ipomoea*, ale je do detailu podobný s *Turbina holubii*. Botanické rozdíly mezi *Turbina holubii* a *Ipomoea bolusiana* pravděpodobně neexistují, zvláště když se vyskytují na velké oblasti. Podle nomenklaturních pravidel má přednost první popis, takže správně by se rostlina měla jmenovat *Ipomoea bolusiana*, která byla popsána o šest roků dříve než *Ipomoea holubii*.

Ipomoea bolusiana by měla růst na obrovském areálu jižní Afriky (Namibie, Botswana, Zimbabwe, Zambie, Malawi, Mozambik, severní oblasti JAR). Samotný Emil Holub ji sbíral (podle herbářové položky v Kew) v Botswaně v Leshumo Halley. Je to oblast jednoho pravého přítoku Zambezi, jihozápadně od Viktoriiných vodopádů, kde Holub několikrát tábořil a kde evidentně byly vhodné podmínky pro sběr přírodnin. Tato lokalita se objevuje ve spojení s Emilem Holubem i v případech dalších popisů.

U mě ve sbírce tato kaudexní koule pravidelně kvetla svými typickými povíjnicovými, fialovými květy. Poupata měly tmavofialovou barvu a pomalu se zvětšovaly až jednoho dne rozkvetly, je to různě rychlé podle aktuální teploty. Jako každé povíjnice vykvétá hned po ránu a odpoledne se už zase zavírá. Ale velké květy jsou prostě nádherné.

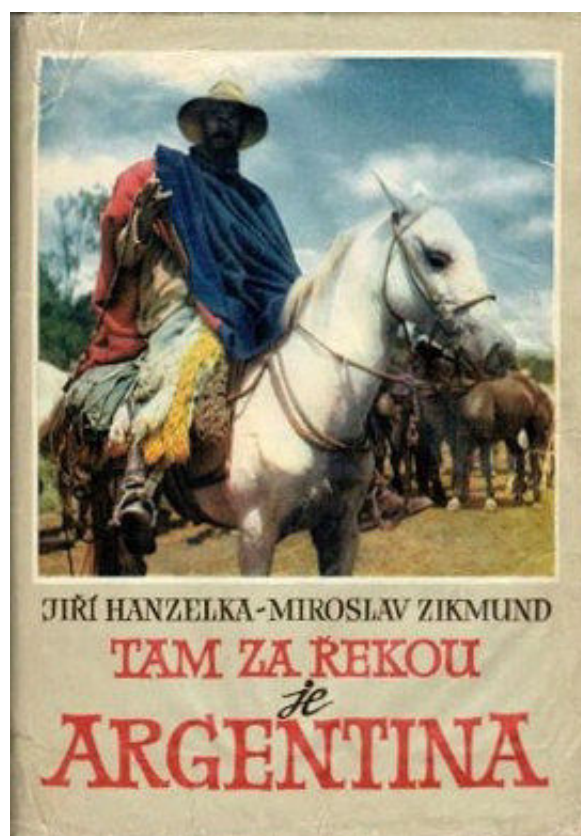
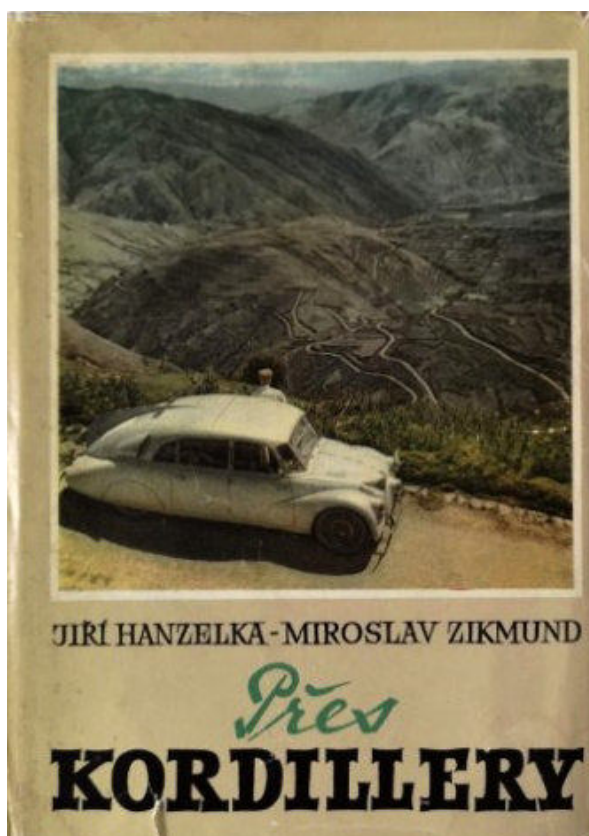
Tuto rostlinu jsem si pořídil před mnoha lety jako *Ipomoea holubii* u Ing. Petra Pavelky.

Legendární Ruta 40

Když jsem býval ještě malý, učarovaly mě cestovatelské reportáže Hanzelky & Zikmunda. Nebyly to jen zážitky z Afriky, Asie apod., ale především z Jižní Ameriky. Už tenkrát jsem měl na okně několik kaktusů, takže mě zajímalo vše o cestování, kde kaktusy rostou. V paměti mi uvízla vzpomínka na problematickou jízdu po Ruta 40. Tenkrát to ještě nebyla taková dobrá cesta jako dnes, prašné cesty byly plné výmolů a překážek, které se musely odstranit. To trvalo někdy i několik dnů. Dnes přijedou těžké stroje a cesta je opravená za den, dva, tři, jak říkají místní obyvatelé „mañana, mañana ...“ Když pak projíždíte po průtrži vymletou cestou, nestačíte se divit, jak mohli cestu za tak krátkou dobu zprovoznit. Ještě zajímavější je, jak mohou během roku udělat stovky kilometrů nové asfaltové cesty. Když jsme jeli po Ruta 40 v roce 2007 po prašné cestě, o rok později zde už byla vybudovaná nová asfaltka. Ruta 40 vede na jihu od Rio Gallegos, přes celou Argentinu podél And, až k bolivijským hranicím. Dnes už je R40 téměř celá asfaltová a přesun z jihu na sever nedělá potíže

Ing. Jiří Hanzelka & Ing. Miroslav Zikmund (obrázky z internetu)

Jiří Hanzelka & Miroslav Zikmund napsali hned několik knih ze svých cest, které byly ve své době brzy vyprodané a těžko se sháněly. Jediný způsob byl, chodit pravidelně do antikvariátu a čekat až se nějaká jejich kniha objeví. Sehnat jejich knihu byl problém, zvláště když měli neshody s tehdejší režimem.

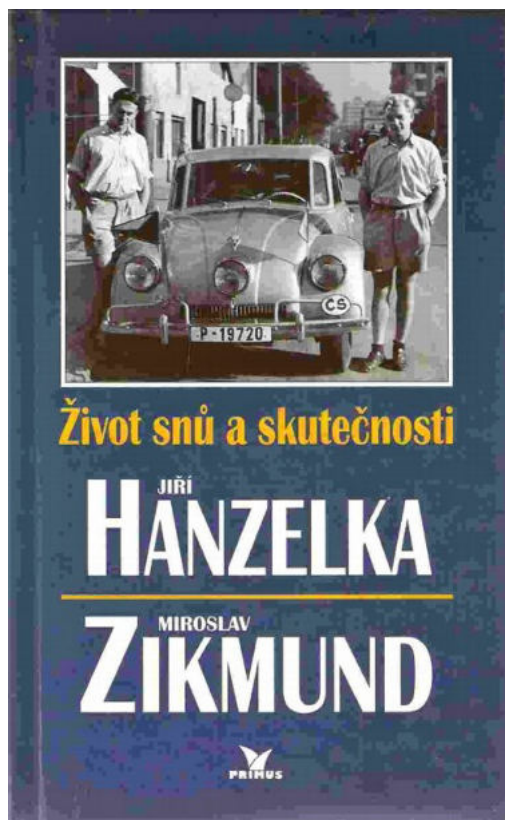

znázornění trasy
magické silnice
Ruta 40

Hanzelka & Zikmund:
trasa po Jižní Americe

Ve spodní části mapky je znázorněn příjezd z Buenos Aires do Rio Cuarto a následně do Mendozy, San Juan, Tucuman, přes Bolívii, Peru, až do Kolumbie. Shodou okolností i moje první cesta za kaktusy vedla z Buenos Aires do Rio Cuarto. Takže jsem symbolicky jel po stopách Hanzelky a Zikmunda Na dalších cestách jsem také pokračoval po trase Hanzelky & Zikmunda přes Bolívii až do Peru.

Knihy dvojice Hanzelka a Zikmund:

Afrika snů a skutečnosti, 1952
 Tam za řekou je Argentina, 1956
 Přes Kordillery, 1957
 Za lovci lebek, 1958
 Mezi dvěma oceány, 1959
 Obrácený půlměsíc, 1961
 Tisíc a dvě noci, 1967
 Světadíl pod Himalájem, 1969
 Zvláštní zpráva č. 4 - napsána v r. 1964
 Cejlon, ráj bez andělů, 1975
 Sumatra, naděje bez obrysů, 1976
 Život snů a skutečnosti, 1997
 Afrika kolem Tatry, 2000
 Velké vody Iguazú, 1955, 2000
 Přemožení pouště, 1954, 2002
 S československou vlajkou na Kilimandžáro, 1953

Knihy Jiřího Hanzelky:

Živá Afrika, 1996, spolu s H. Adámkem
 O toleranci, 1999

Knihy Miroslava Zikmunda:

Modrý mauritius ... a přece Austrálie!, 1999
 Sloni žijí do sta let, 2002 ve spolupráci s P. Horkým
 a M. Náplavou

Ing. Jiří Hanzelka (24. 12. 1920 ve Štamberku - 15. 2. 2003, Praha)

Ing. Miroslav Zikmund se narodil 14. 2. 1919 v Plzni

Píše se rok 1938, kdy se v Praze na schodech před vysokou školou obchodní v Horské ulici se potkávají dva studenti, které spojí osud. Mají společný sen, procestovat a objevovat nepoznané země. Vypukla válka a plány se musely odložit. Pečlivě však studovali mapy, zahraniční knížky, naučili se osm jazyků včetně arabštiny. Až v roce 1947 podnikli první cestu, sami v osobním voze tatraplán Tatra 87. Cesta vedla nejprve přes Afriku, z Kapského města, pak přepluli do Argentiny a vydali se na pouť po Jižní a Střední Americe. Na cestě strávili tři a půl roku. V Jižní Americe navštívili postupně známá místa: Buenos Aires - Asunción - Foz do Iguazú - Sao Paulo - Rio de Janeiro - Porto Allerge - Montevideo - Buenos Aires - Mendoza - San Juan - Tucuman - Potosí - Oruro - La Paz - Cuzco - Machu Picchu - Oroya - Lima a další. V roce 1959 vyrazili na druhou cestu: Blízký východ, Indii, Nepál, Sumatru, Japonsko a Sovětský svaz. Tentokrát jeli s doprovodem, dva mikrobusey Tatra 805. Vrací se v roce 1964. Po napsání Zvláštní zpráva č. 4. v roce 1964, o poměrech v Sovětském svazu (vyšla samizdatem), se stali Hanzelka & Zikmund nežádoucími osobami. Nesměli cestovat ani psát, vše se změnilo po roce 1989, ale na třetí společnou cestu už ze zdravotních důvodů nevyrazili.

Hanzelka & Zikmund projeli Argentinu, Paraguay, Brazílii, Uruguay, Bolívii, Peru a další země na sever Jižní a Střední Ameriky. V Argentině značná část cesty vedla po legendární cestě Ruta 40. H & Z jeli z Buenos Aires na východ pod hory do města Rio Cuarto a dále do Mendozy. Stejnou trasu do Rio Cuarto jsem absolvoval v roce 2007, kdy jsem s kamarády jel studoval především lokality gymnokalycií. Z Mendozy až na hranice Bolívie se jede prakticky po hlavní cestě RN 40. Ing. Jiří Hanzelka v roce 2003 odešel do cestovatelského nebe. Ing. Miroslav Zikmund zanedlouho, začátkem února 2019 oslaví 100 let. Co k tomu říct, jen popřát hodně zdraví, štěstí a pohodičky, aby se dožil 111 let, jak uvedl v jednom rozhovoru.

informační tabule jsou podél celé trasy RN 40, zvláště na významných místech

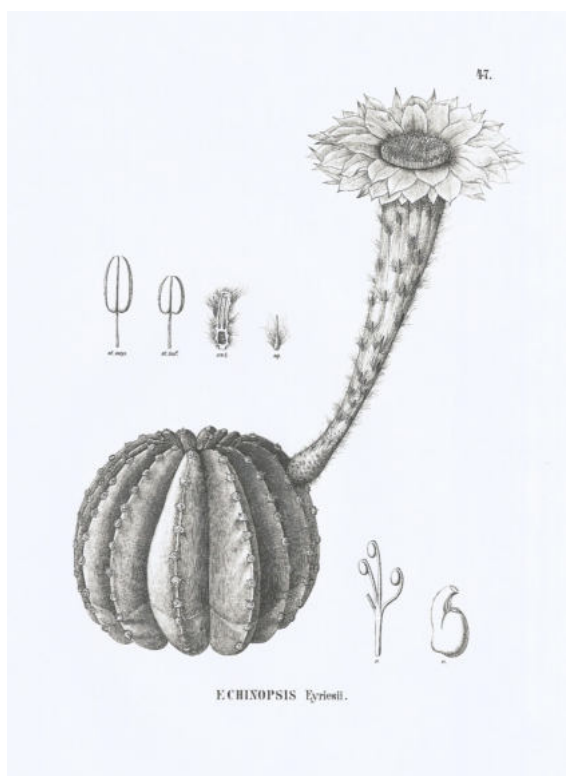
Teď už začneme pěkně od začátku. Ruta 40 začíná na jihu, nedaleko města Rio Gallegos, kde se nachází nultý patník. Další hlavní cesta RN 3, vede z Buenos Aires do Rio Gallegos kolem pobřeží Atlantického oceánu. Asi 20 km od Rio Gallegos je významná křižovatka, zvaná Güer Aike, zde je odbočka z RN 3, zde začíná legendární Ruta 40. Vede přes celou Argentinu a k bolivijské hranici měří téměř 5000 km. Andské pohoří poskytuje krásné pohledy, scenérie a přírodní skvosty. RN 40 byla vytvořena v roce 1935, od té doby prošla mnohými změnami. Při svém vzniku se rozdělovala na severní a jižní část, přičemž k tomuto dělení docházelo v Mendoze, kde stál mezník s označením 0 km. Nejvyšší bod v Abra del Acay na severu, vyšplhá až do výšky 4 985 metrů nad mořem. Tak pojďme se podívat na silnici RN 40 projíždějící 11 provinciemi od Santa Cruz, Chubut, Rio Negro, Neuquén, Mendoza, San Juan, La Rioja, Catamarca, Tucumán, Salta či Jujuy

RN 40, patník 1950, tento mi připomíná rok mého narození, tož neudělejte si památeční foto

Echinopsis eyriesii a Oskar Smrž

Echinopsis eyriesii jsem vždy považoval za kytku, které je všude dost a hodí se celkem dobře jako podložka pro roubování. Když jsem začínal s pěstováním kaktusů našel jsem pár starých kytek za okny starých chalup, které kvetly velkým, zcela bílým květem. Obdivoval jsem tyto květy, ale postupem času mě *Echinopsis eyriesii* přestala zajímat, protože bylo tolik nových kaktusů, že „obyčejná“ *Echinopsis eyriesii* nebyla už tak atraktivní. Po letech vzbudil můj zájem dotaz kolegy Vlastíka Švejdy z Jihlavy, jestli nevím, kde by se *Echinopsis eyriesii* dala sehnat. U mě nebyla a ani jsem si nevzpomněl, kdo by ji mohl mít. Vlastík si ale dal práci a posbíral od kaktusářů i nekaktusářů vše, co se *Echinopsis eyriesii* podobalo. Takže dnes má celkem slušnou sbírku těchto rostlin, možná největší v ČR. Čeká až rostliny vykvetou, aby *Echinopsis eyriesii* určil.

Oskar Smrž (27. července 1885 v Černé Hoře - 2. října 1938 v Praze)

Echinopsis eyriesii má čistě bílý květ, čímž se odlišuje od *Echinopsis oxygona*, která má květ narůžovělý. Podle Oskara Smrže se k nám *Echinopsis eyriesii* dostala již v roce 1830 z Argentiny. Smrž, ve své knize *Knih o kaktusech a jiných sukulentech* z roku 1929, na str. 121 - 122 (vyd. Josef Vaněk, Chrudim), popisuje tuto rostlinu takto:

E. Eyriesii Zucc. z Uruguaye, Argentiny a Brazílie jest úhledné zeleně, široce kulovitý, pak podlouhlý a v stáří bezmála válcovitý, s temenem stlačeným a plstnatým. Má 12 - 18 vyklenutých, silných, až 2 cm vysokých žeber, deset kratičkových a štětinatých tmavých ostnů (pozn. autora: botanicky správně: *trnů*) krajních a 3 - 4 střední. Květy vznikají z plstnatých areol po straně; bývá jich často více, současně a jsou 17 - 20: 10 - 12 cm velké, zevně zelenavé, uvnitř čistě bílé a jemně zoubkované: trvají až 3 dny a v noci silně zavání po jasmínu; trubka jest vlnatá.

Kvete v době od května do července a zakvétá od čtvrtého roku. Druh tento dobře se rozmnožuje vegetativně, silně vyráží odnože, jež časem pokrývají celé tělo. Je množství forem a kříženců, z nichž některé nádherně kvetou. Jsou to zejména:

E. Eyriesii Decaisneana (*E. Decaisneana* Lem.), světle šedozelený, kulovitý, později kuželovitý nebo kyjovitý, s bílými květy;

E. Eyriesii Pudantii (*E. Pudantii* Pfersd.), míšenec mezi *Eyriesii* a *oxygona*, s krásně pravidelným tělem, 17 cm dlouhým, 8 - 9 cm silným, jest hustěji a tmavěji ostnatý nežli *Eyriesii*, vnější okvětní lístky zelené a hnědé, vnitřní bílé s nádechem zelenavým, nitky a čnělka zelená, prašníky a blizny bělavé;

E. Eyriesii Schelhasei (*E. Schelhasei* Pfeiff.) má hrany ostřejší, tvar kulovitý, barvu mdle tmavozelenou, krajní ostny delší, silně obráží a následkem toho méně kvete, květy jsou však krásnější než u typického druhu;

E. Eyriesii Tettaui (*E. Tettaui* hort.) má stonek trvale kulovitý a jen 12 žeber, květy větší, sepály zelenavé, petály velmi četné (až 48) a čistě bílé.

Dnes již asi nedokážeme podle Smržova popisu tyto taxony identifikovat. Spíše se na tento text dívám jako doklad o Smržově úžasné schopnosti orientace v taxonomii a nomenklatuře.

Oskar Smrž patřil a vlastně ještě patří mezi autory s obrovským rozhledem a invencí. Patřil k lidem, díky kterým, mělo české zahradnictví v Evropě velmi dobré jméno. Osmdesát let, které letos uplynuly od jeho smrti, téměř nic neubrало na aktuálnosti jeho knih. Smrž byl především zahradníkem, editorem časopisu *Přítel zahrad*, zahradnickým spisovatelem a znalcem zahradnické a botanické literatury. Nejznámějším jsou asi jeho čtyřdílné *Dějiny květin* (1923-4) a již zmiňovaná *Kniha o kaktusech a jiných sukulentech*. V roce 1924 vydal Josef Vaněk Smržovu knihu *Benedikt Roetzl*, kterou Smrž napsal u příležitosti stého výročí (13. 8. 1924) narození Benedikta Roetzla na přání pražského zahradnického spolku *Roetzl*. Je to pozoruhodné vyprávění o Roetzlově životě a jeho objevitelských cestách a sběrech rostlin. Mimo to napsal pro zahradníky pojednání *Macešky a jiné rostliny dvouleté a ozimé* (1932). Oskar Smrž se narodil 27. července 1885 v Černé Hoře a zemřel krátce po obsazení ČSR německými okupanty, dne 2. října 1938 v Praze.

Jaroslav Vích

Kaktusáři KK Frýdek-Místek

výbor KK FM, Martin Kopec a Vladimír Samiec

V pátek večer 30. 11. 2018 proběhla sváteční schůzka pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů v sousedním Klubu, ve Frýdku-Místku. Podobně jako náš Klub má na poslední schůzku v roce pozvané přátelé z okolních Klubů, tak i frýdečtí kaktusáři zvou své kamarády. Z Ostravy zasedli k diskusnímu stolu Lumír Král, Jaroslav Vích ze svými manželkami. Po promítnutí několika obrázků z průběhu letošního roku, proběhla velká tombola a diskuze přátel o pěstování rostlin. U bohatého občerstvení zůstali někteří až do pozdních hodin. Děkujeme za milé posezení mezi starými kamarády.

Obsah ročníku 2018

OBSAH – LEDEN 2018

Z naší činnosti	2
Obrázky našich členů	2
Poznámkový notes 2015 - 1. část	3
Obrázky z Mikulášské schůzky 2017	13
Informace	15

OBSAH – ÚNOR 2018

Z naší činnosti	18
Obrázky našich členů	18
Poznámkový notes 2017 - 3. část	19
Odešel Karel Kníže	29
Informace	31

OBSAH – BŘEZEN 2018

Z naší činnosti	34
Usnesení	34
Poznámkový notes 2015 - 4. část	35
Ing. Josef Odehnal - 80 let	41
Ohlédnutí za počasím v loňském roce	44
Začíná kaktusářská sezóna	45
2. setkání mrazuvzdorných kaktusářů	46
Informace	47
Obrázky našich členů	47

OBSAH – DUBEN 2018

Z naší činnosti	50
Obrázky našich členů	50
Nejchladnější byl konec zimy	50
Poznámkový notes 2017 - 5. část	51
Rod <i>Tristerix</i> Mart.	59
Jarní sympozium v Praze	61
Informace	63

OBSAH – KVĚTEN 2018

Z naší činnosti	66
Obrázky našich členů	66
Poznámkový notes 2015 - 6. část	67
Setkání kamarádů u Rosti Malocha	77
Historie botaniky v obrazech – 15	78
Informace	79

OBSAH – ČERVEN 2018

Z naší činnosti	82
Obrázky našich členů	82
Poznámkový notes 2017 - 7. část	83
<i>Wigginsia prestlei</i> Gerloff 2017	88
Setkání kaktusářů v Ustroni 2018	90
Zájezd 2018	93
Naši jubilanti	94
Informace	95

OBSAH – ZÁŘÍ 2018

Z naší činnosti	98
Obrázky našich členů	98
Výstava kaktusů 2018	99
Špekáčkový den	102
Pobeskydí 2018	102
Odešel Jiří Zdrálek (1941 - 2018)	105
<i>Rimacactus laui</i>	
nebo jak se rostlina vlastně jmenuje?	106
Výlet za Jardou Procházkou	109
Ing. Pavel Heřtus - 60 let	110
Informace	111

OBSAH – ŘÍJEN 2018

Z naší činnosti	114
Obrázky našich členů	114
Variabilita rodu <i>Pterocactus</i>	115
Podzimní setkání kaktusářů u Martina Kolínka	124
Odešel Libor Vojkůvka	124
U kamarádů ve Vrútkách	125
Historie botaniky v obrazech - 16.	126
Informace	127

OBSAH – LISTOPAD 2018

Z naší činnosti	130
Obrázky našich členů	130
Variabilita rodu <i>Pterocactus</i> - 2.	131
Zavírání sezóny v Chrudimi	136
Sympozium v Brně	137
Botanická zahrada na Slupi	139
Přednáška v Praze	140
Naši jubilanti (Jaroslav Vích - 70 let)	141
Návštěva ve skleníku	142
Informace	143

OBSAH – PROSINEC 2018

Z naší činnosti	146
Obrázky našich členů	146
Variabilita rodu <i>Pterocactus</i> - 3.	147
<i>Ipomoea bolusiana</i> Schinz	150
Legendární Ruta 40	151
<i>Echinopsis eyriesii</i> a Oskar Smrž	156
Kaktusářů KK Frýdek-Místek	157
Obsah ročníku 2018	158
Informace	159

Informace

- přednáška 7. 1. 2019 – **Ing. Tomáš Tureček**: chemické přípravky
- přednáška 4. 2. 2019 – výroční schůze, **Lumír Král**: Jižní Amerikou po stopách H a Z
- přednáška 4. 3. 2019 – **obrázky našich členů**
- přednáška 1. 4. 2019 – **PhDr. Adolf Tomandl**: pěstování sukulentů

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17.hod., ve **Středisku přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

Pár slov na závěr roku

Blíží se konec roku, kdy teplá a slunečná sezóna skončila. Z pohledu kaktusáře však byla velmi úspěšná, toto počasí kaktusům celkem svědčilo. Rostliny bohatě kvetly, někdy i opakovaně během celého vegetačního období. V průběhu letních veder bylo vhodné kytičky nezalévat, ať se nezapaří kořeny a nezačnou zahnívat. Avšak jarní a podzimní chladnější noční teploty už opatrnou zálivku snesly. Dokonce mě ve skleníku znovu v září nasadily austrokaktusy poupata, bohužel již nevykvetly, ale to dělají i v přírodě. Nyní by měly přečkat na vhodné podmínky, kdy vykvetou. Doufám, že poupata přes zimu nezatáhnou nebo je dokonce neshodí. Tož uvidíme na jaře.

Plánované kaktusářské akce našeho Klubu proběhly bez problémů. Hezký byl zájezd do východních Čech, výstava kaktusů proběhla normálně, stejně jako setkání kaktusářů Pobeskydí 2018. Teď nás čeká závěrečná Mikulášská schůze, která je třešničkou na dortu. Tradiční schůzka s občerstvením, tombolou a pozvanými hosty si získala mezi všemi velké obliby. Teď je třeba přemýšlet, jaký program připravit na příští rok. Uvítáme nové návrhy, jak vylepšit naši klubovou činnost. Blíží se svátky a bude dost času přemýšlet co a jak, tak se snažte. Děláme to pro sebe.

PF 2019

Redaktor Ostníku přeje všem čtenářům a spolupracovníkům do Nového roku 2018 především hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, kromě jiného také hodně zajímavých a poutavých článků v Ostníku, v neposlední řadě také hodně radosti s milovanými kytičkami.

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

Ing. Vích Jaroslav, e-mail: jaroslav.vich@gmail.com

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, prosinec 2018

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Titulní strany Ostníku 2018

Číslo 466.
Ročník 47.
Ledén 2018

Gymnocalycium armatum, PAICHO CENTRO, 2629 m, (KL17-004)

leden

Číslo 467.
Ročník 47.
Únor 2018

Browningia candelaris Br. & R., mezi PUTRE a ARICA

únor

Číslo 468.
Ročník 47.
Březen 2018

Eulychnia sp., u CALETA LOS BURROS, (KL17-037)

březen

Číslo 469.
Ročník 47.
Duben 2018

Copiapoa corralensis, za Cuesta Totora na Sarco, 506 m

duben

Číslo 470.
Ročník 47.
Květen 2018

Mammillaria carmenae Castaneda 1954.

květen

Číslo 471.
Ročník 467.
Červen 2018

Gymnocalycium kulhanekii Papsch W. 2016 (foto Jiří Číp)

červen

Číslo 472.
Ročník 47.
Září 2018

Rimacactus laui (Littby) R. Mottram (foto PhDr. Adolf Tomandl)

září

Číslo 473.
Ročník 47.
Říjen 2018

Pterocactus aff. *fischeri*, PK 137 (foto Lumír Král)

říjen

Číslo 474.
Ročník 47.
Listopad 2018

Zlatý Alberto 2018 - PhDr. Rudolf Slaba (foto Lumír Král)

listopad